

или сложенъ: само въ плеръж-тѣ на вѣдый дробъ или и въ мыш-
цы-ты и ребра-та на гръды-ты, идіопатетическій, или симптома-
тическій, нецѣлимъ и неинцѣлимъ, остръ и хроническій или и смър-
тоносенъ.

Причини. Плеритъ-тѣ съ случавъ отъ стѣдъ, многопѣние и
отъ дѣховиты-ты пнѣа; овладѣватъ по-бече-то кочашн-ти и ки-
раджин-ти, земледѣлци-ти и тектони-ти (дѣлгерн-ти) и кораблени-
ци-ти; отъ плерита многожды дохожда перипневмонѣ-та, и ако
не съ превари докарѣа апостема-та отъ вѣжтрѣ, или отъ вѣнъ,
най поглѣ и смъртъ-тѣ.

Симптомн-ти на таа болѣсть, характерн-ти, причинн-ти и лѣкар-
ства-та съ исти-ти на перипневмонѣ-та § 269. Казва Иппо-
кратъ- какъ “На плеритосаны-ты ако въ да съ случн перипнемо-
нѣа, е лошъ знакъ. Афор. 347. и какъ плеритосани-ти ако да
не съ учинѣтъ въ четъринадесѣтый дѣнь, болѣсть-та имъ съ
промѣнѣва на емвѣмъ. Афор. 212. и тогава казва съ промѣ-
нѣва на чехоткѣ., Афор. 100.

§. 278.	{	Рани прѣсти,	Бѣл.
		Πληρά απλῶς,	Гр.
		Πῶς ἐμπαντε,	Ит.
		Ἰσθῶς,	Тѣр.

Познѣне. Нарычатъ прѣсти рани малки-ти и не лоши-ти.
Причинн-ти имъ съ вѣспалѣнѣ та на тѣло то, пѣвки-ти, ухѣпѣ-
нѣ-то отъ разны насѣкомы и проч. и поразѣнѣ та на рѣцѣ-тѣ,
нозѣ-тѣ и пѣрсты-ты.

Характеръ. Раздѣлѣватъ рани ти на остръ и хронически,
на инцѣлимъ и неинцѣлимъ, кон-то съ время могатъ да съ пре-
мѣнѣтъ на увониты каркиносаны и гангрѣназѣлы и на сѣкелонъ.
Казва Иппократъ, какъ “Искн-ти ѣтичѣнѣа съ добри, а тѣвран-
ти съ зли., Афор. 171.

Исцѣленѣе. Исцѣлѣватъ съ калѣмо-то 519, съ масло-то
на ийчана-та вѣлѣва, съ черото ѡгланко 642, съ винѣный спиртъ,
съ ароматическа пара 507, съ учинѣтелиж-тѣ мазъ 483, съ калѣ-
мо-то Лѣкателово 518, съ помадж-тѣ за ѣстны-ты 771, и съ
вѣлѣж-тѣ помадж 772, съ мазъ-тѣ на пнѣмидѣ-то 476.

Завѣлѣжѣнѣе. Кога рана-та е нова, тѣтакн тѣвѣа да